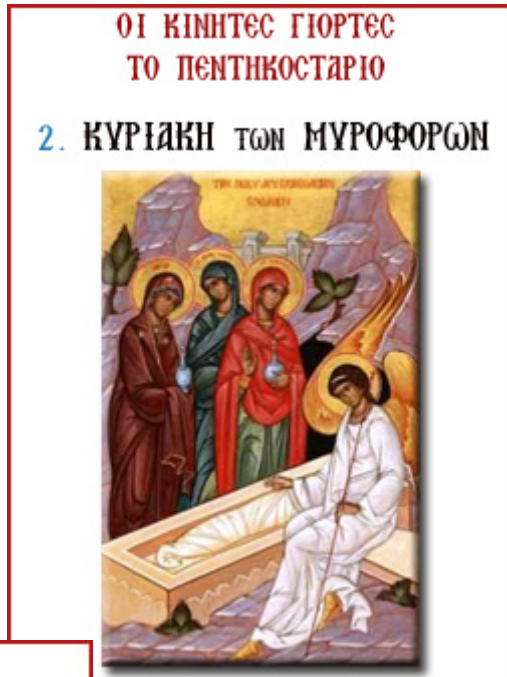

Κυριακή των Μυροφόρων

/ [Πεμπτουσία](#)

Η δεύτερη Κυριακή μετά το Πάσχα είναι

αφιερωμένη στις **Μυροφόρες** σ' εκείνες τις γυναίκες οι οποίες, τηρώντας τα ιουδαϊκά έθιμα πήγαν να μυρώσουν το νεκρό σώμα του δασκάλου τους, του Ιησού.

Ο Κύριός μας, όπως τουλάχιστον γνώριζαν οι γυναίκες αυτές, είχε αποκαθλωθεί από τον Σταυρό από τον Ιωσήφ, που ήταν άρχοντας στην περιοχή της Ιουδαίας που ονομαζόταν Αριμαθαία. Ο άρχοντας αυτός ζήτησε την άδεια από τον Πιλάτο να

πάρει το σώμα του Ιησού και να το ενταφιάσει. Πράγματι, το πήρε και το έβαλε σε έναν τάφο, όπου κανένας δεν είχε ταφεί μέχρι τότε.

Εδώ, παιδιά, θα πούμε ότι δεν πρέπει να έχουμε στον νου μας έναν τάφο σαν αυτούς που υπάρχουν σήμερα στα χριστιανικά κοιμητήρια, τα νεκροταφεία. Οι Ιουδαίοι, και γενικότερα οι Εβραίοι, θάβουν τους νεκρούς τους σε τάφους θολωτούς, κάτι σαν σπηλιά. Για να το καταλάβετε, θυμηθείτε την εικόνα της Ανάστασης του Λαζάρου. Επίσης, δεν βάζουν τους νεκρούς μέσα σε φέρετρο, αλλά τους τυλίγουν με τα σάβανα, που είναι φαρδιές λωρίδες από λευκά πανιά. Αφού τους βάλουν μέσα στον τάφο, τον κλείνουν. Έτσι έκλεισαν και τον Τάφο του Κυρίου μας με μια πολύ μεγάλη πέτρα.

Σύμφωνα με τα έθιμα, μερικές μέρες μετά τον θάνατο κάθε ανθρώπου, έπρεπε να πάνε στον τάφο του και να αλείψουν με αρώματα (μύρα) το νεκρό σώμα του, σε ένδειξη σεβασμού, τιμής αλλά και ευχαριστίας. Το ίδιο ακριβώς θέλησαν να κάνουν και οι μαθήτριες του Κυρίου. Αλλά κανείς άνδρας δεν τις ακολουθούσε, κι οι ίδιες αισθάνονταν πολύ αδύναμες για να κυλήσουν τη μεγάλη πέτρα, που είχε μπει σαν πόρτα μπροστά στην είσοδο του Τάφου. Κι ήταν μεγάλη η έκπληξή τους όταν αντίκρισαν την πέτρα να είναι πεσμένη κάτω. Διστακτικά μπήκαν μέσα στον Τάφο κι είδαν έναν Άγγελο, που τις ανάγγειλε την Ανάσταση του δασκάλου τους και τις έστειλε να το πουν και στους μαθητές. Έτσι οι Μυροφόρες έγιναν οι πρώτες που αξιώθηκαν να μάθουν για την Ανάσταση.

Κυριακή των Μυροφόρων. Ευαγγελική περικοπή - Κατά Μάρκον. Κεφ. ιε' 43-47 & ιστ' 1-8)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλᾶτον καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσῆ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμῃ ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. Καὶ λίαν πρωῖ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκλύσται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιῶις, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Εκείνον τον καιρό, ο Ιωσήφ από την Αριμαθαία, βουλευτής και άνθρωπος με υπόληψη, που κι αυτός περίμενε τη βασιλεία του Θεού, τόλμησε και παρουσιάστηκε στον Πιλάτο και ζήτησε να πάρει το σώμα του Ιησού. Ο Πιλάτος απόρησε που πέθανε κιόλας ο Ιησούς, και, αφού προσκάλεσε τον αξιωματικό, τον ρώτησε αν είχε πολλή ώρα που πέθανε. Και όταν βεβαιώθηκε από τον αξιωματικό, χάρισε το σώμα στον Ιωσήφ. Και ο Ιωσήφ, αφού αγόρασε σάβανο και κατέβασε τον Ιησού από τον σταυρό, τον τύλιξε στο σάβανο, τον ενταφίασε σ' ένα μνημείο που ήταν σκαμμένο σε βράχο, και έσυρε μια πέτρα μπροστά στην πόρτα του μνημείου. Όταν γίνονταν αυτά, η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία η μητέρα του Ιωσή παρακολουθούσαν και έβλεπαν πού ενταφιάζεται ο Ιησούς.

Και όταν πέρασε το Σάββατο, η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία η μητέρα του Ιακώβου και η Σαλώμη αγόρασαν αρώματα, για να έλθουν να αλείψουν τον Ιησού. Και την επόμενη μέρα, που ήταν η πρώτη μέρα της εβδομάδας, ξεκίνησαν πολύ πρωί και έρχονταν στο μνημείο, και έφτασαν εκεί με την ανατολή του ήλιου. Κι έλεγαν μεταξύ τους: ποιος θα μας κυλίσει την πέτρα από την πόρτα του μνημείου; Και καθώς σήκωσαν τα μάτια τους, είδαν πως η πέτρα είχε αποκυλισθεί· κι ήταν μια πέτρα πολύ μεγάλη. Και όταν μπήκαν στο μνημείο, είδαν έναν λευκοφορεμένο νέο να κάθεται στα δεξιά και από τον φόβο τους τα έχασαν. Και ο νέος τους λέει: μην τα χάνετε από φόβο· το ξέρω πως ζητάτε τον Ιησού από τη Ναζαρέτ, που τον σταύρωσαν· αναστήθηκε, δεν είναι εδώ· να ο τόπος που τον έβαλαν. Αλλά πηγαίνετε και πείτε στους μαθητές του και μάλιστα στον Πέτρο, πως πηγαίνει μπροστά από σας στη Γαλιλαία· εκεί θα τον δείτε, καθὼς σας είπε. Και οι γυναίκες βγήκαν και έφυγαν από το μνημείο κατατρομαγμένες και κατασαστισμένες και από τον φόβο τους δεν είπαν τίποτε σε κανέναν.

Μπορείς να ακούσεις το τροπάριο για τις Μυροφόρες, που ψάλλεται στον όρθρο της Κυριακής.

Your browser does not support the audio element.

Δημοσίευση σε συνεργασία με τα

Εκπαιδευτήρια "Ο Απόστολος Παύλος"

